

Vraag 4:

Voorgesteld wordt dat kinderen via het volgen van thuisonderwijs aan de leerplicht kunnen voldoen indien het thuisonderwijs aan minimum kwaliteitsnormen voldoet waarop de onderwijsinspectie toezicht houdt. Welke effecten verwacht u van dit voorstel? Is dit voorstel voor u in de rol van ouder, leraar of onderwijsbestuurder werkbaar? Zo nee, waarom niet? Kleven er volgens u risico's aan de voorgestelde maatregelen? Zo ja, welke?

Antwoord op vraag 4:

Het voorstel zoals dat er nu ligt is niet werkbaar. Het lijkt erop dat dit voorstel alleen maar wil bewerkstelligen dat het geven van thuisonderwijs onmogelijk wordt. Daarbij is het een voorstel dat tussen de regels door angst laat zien. Angst voor wat eigenlijk?

In diverse landen is thuisonderwijs namelijk een veel voorkomende manier van onderwijs. Uit diverse onderzoeken is gebleken dat de kinderen die thuisonderwijs krijgen, of hebben gekregen, op sociaal vlak en kennis niet onderdoen ten opzichte van kinderen die op regulier onderwijs les hebben gevolgd.

In Nederland kunnen ouders op basis van LpW 5b de leerplichtambtenaar in kennis stellen van het niet kunnen inschrijven van hun kind(eren) op een school. Ouders die hiervoor kiezen zijn zich terdege bewust van de noodzaak om hun kinderen de nodige kennis en vaardigheden bij te brengen om straks volwaardig mee te kunnen draaien in deze maatschappij. En uiteraard gaat dit gepaard met voldoende sociale contacten. We willen toch allemaal graag dat onze kinderen leren om waardevolle relaties aan te gaan en te onderhouden?

Het mooie van thuisonderwijs is dat dit zo flexibel en kneedbaar is, dat het altijd precies op maat is van het kind. Kinderen ontwikkelen zich niet allemaal even snel, op hetzelfde moment in hetzelfde vak/onderwerp, hier optimaal op in kunnen spelen komt alleen maar ten goede aan het kind. En dat is wat we voor ogen hebben. Goed voor onze kinderen zorgen, van ze houden en ze helpen bij het opgroeien en ontwikkelen naar een zelfstandig en uniek persoon. Dit is wat de wet ook van ons vraagt als we kijken naar het verdrag van de rechten van het kind. En daarbij hoort ook ze onderwijzen, omdat ze dat nodig hebben voor hun persoonlijke groei.

Door dit voorstel begint het thuisonderwijs meer te lijken op regulier onderwijs thuis met de regels en controles die ook gelden voor scholen/klassen. Deze 2 onderwijsvormen zijn totaal niet met elkaar te vergelijken of naast elkaar te leggen en daarom is het ook niet wenselijk om dezelfde regels en controles op te leggen, of zelfs zwaarder!

In het voorstel staat onder andere ook dat de ouder die thuisonderwijs wil geven minimaal een HBO opleiding moet hebben genoten.

In onze omgeving zien we genoeg mensen die geen HBO diploma hebben behaald en toch zeer goed onderwijs kunnen geven. En zo zijn er mensen die een HBO diploma hebben en absoluut geen les zouden kunnen geven.

Voor het opvoeden, ondersteunen en onderwijzen van je kinderen heb je geen HBO diploma nodig. Daarvoor heb je vooral liefde, geduld en elkaar nodig. En dat is wat we doen en graag willen blijven doen in de toekomst. Samen met andere thuisonderwijzers en thuisonderwijsverenigingen; praten, kijken en van elkaar leren. Elkaar bevragen, elkaar helpen en er voor elkaar zijn! Daar is geen HBO diploma voor nodig!

Als deze eis blijft bestaan, wordt een grote groep ouders het recht ontnomen om hun kinderen op basis van richtingsbezwaren en LpW 5b te onderwijzen.

Dat LpW 5b geschrapt gaat worden is al betreurenswaardig te noemen, en waarschijnlijk niet meer tegen te houden, maar om er dan een voorstel tegenover te zetten met zoveel eisen, is niet reëel te noemen.

Het jaarlijks inleveren van een onderwijsplan, onaangekondigde huisbezoeken van de inspectie, opgelegde kerndoelen behalen, eindtoetsen, Nederlands als voertaal en enkel en alleen in Nederland thuisonderwijs geven.

Wij als ouders willen geen schooltje spelen, we willen onze kinderen op hun eigen tempo en onze eigen, goed doordachte, manier onderwijzen. We willen niet een heel jaar van te voren al vast leggen wat wij willen (of verwachten) dat ze gaan leren.

Het is een proces wat we volgen en stimuleren om in verder te groeien.

En als er dan een globaal plan gemaakt wordt, dan zou je recht op het geven van thuisonderwijs al vervallen als blijkt dat de beschreven doelen niet gehaald zijn. Want wie weet lukt het even niet zo goed met rekenen en zijn we wat langer bezig met dezelfde stof om zo toch een goed rekenniveau te behalen.

Het is goed om doelen voor ogen te hebben, maar laat het geen manier worden om ouders te straffen als een kind er nog niet aan toe is, of moeite heeft om die doelen te behalen in de daarvoor bedachte tijd.

Onaangekondigde inspectie is zelfs op scholen niet de gewoonte. Zij krijgen ruimte en tijd om zich daarop voor te bereiden. Als er dan consequent de vergelijking gemaakt wordt tussen thuisonderwijs en onderwijs op school, dan zou dat ook meer vergelijkbaar moeten zijn.

Daarbij, eenmalig inspectie is ook maar eenmalig zien hoe het er aan toe gaat voor wat betreft het thuisonderwijs. Er zou op z'n minst een tweede inspectie moeten plaatsvinden indien het eerste niet voldeed.

De eis dat de voertaal Nederlands moet zijn is in een land waar er op internationale scholen Engels gesproken wordt en waarbij kinderen kunnen kiezen voor meertalig onderwijs een eis die niet gesteld zou moeten worden. Daarbij zijn er op regelmatige basis expats die met hun kinderen hier kortere of langere tijd verblijven. Zij zullen hun kinderen, naar onze mening, toch in hun moedertaal moeten kunnen onderwijzen, om zo ook de continuïteit en veiligheid van deze kinderen te waarborgen.

Dat het geven van onderwijs aan je kinderen alleen maar in Nederland zelf mag, het liefst al gespecificeerd, neemt juist het unieke en flexibele van het hele thuisonderwijs weg. Dat continuïteit in het onderwijzen belangrijk is zullen we niet ontkennen, en streven we ook na, maar dit is niet dagelijks 5 uur met je neus in de boeken. Dit is zoveel meer dan leren uit methodes. Juist het er op uit gaan, de wereld en alles wat zij te bieden heeft ontdekken en respect hebben voor diezelfde wereld en haar bewoners is iets wat je niet beter kan leren dan door het te ervaren, zien, horen, ruiken en proeven.

Vraag 5:

Hoe zou een thuisonderwijzer zijn pedagogisch-didactische bekwaamheid kunnen aantonen? Kunt u dit toelichten?

Antwoord op vraag 5:

Een thuisonderwijzer is even goed de ouder van zijn, of haar, kind.

Het is diezelfde ouder die zonder zijn/haar pedagogisch-didactische bekwaamheid aangetoond te hebben, zijn/haar kind heeft geholpen met het leren rollen, kruipen, lopen, praten, fietsen, schommelen, tellen, veters strikken, jas dicht ritsen, alsjeblieft en dankjewel zeggen, mensen groeten enz. enz. enz.

Ons inziens zou een ouder die er bewust voor kiest om zijn kinderen thuis te onderwijzen niet hoeven aan te tonen pedagogisch-didactisch bekwaam te zijn, omdat dit iets is wat niet meetbaar is.

Tot slot:

Helaas hebben wij meerdere malen gehoord vanuit de thuisonderwijsverenigingen dat alle hulp, informatie en voorstellen die gedaan zijn, niet zijn meegenomen in dit wetsvoorstel. Dit betreuren wij ten zeerste. Als er dan wetswijzigingen doorgevoerd moeten worden, dan zou het ons inziens niet meer dan verstandig zijn om de experts van het werkveld te raadplegen en deze serieus te nemen.

We raden dan ook aan om in het verdere verloop hun adviezen op z'n minst te heroverwegen en dit concept aan te passen naar een meer werkbare vorm voor ouders en hun kinderen.